

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 29

Utgitt 2 juli.

1913

Lov

28 juni.

Nr. 1.

om forlænget gyldighet av § 1 i lov av 7 januar 1904 om
forandring i lov om hvalfangst av 6 juni 1896.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 juni
1913 saalydende:

Forskriftene i § 1 i lov av 7 januar 1904 om forandring
i lov om hvalfangst av 6 juni 1896 forblir fremdeles gjæl-
dende for et tidsrum av 10 — ti — aar fra 1 februar 1914.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 28 juni 1913.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

Ihlen.

Hesselberg.

28 juni.

Nr. 2.

Lov

om torskefiskerierne i Stavanger, Søndre og Nordre
Bergenhus amter.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 23 juni 1913 saalydende:

§ 1. Hvor opsyn er anordnet (jfr. § 19), kan amtmanden — forsaavidt midler er bevilget dertil — i den utstrækning, han finder det fornødent, paaby, at baater og fartøier, hvis besætning deltar i fisket, skal være forsynt med merker, utlevert av det offentlige. Høvedsmanden paa baaten eller føreren av fartøiet faar uten betaling saadant merke mot at gjøre anmeldelse til lensmanden i fiskedistriktet eller anden der beskikket opsynsbetjent, alt efter nærmere forskrift av amtmanden, som ogsaa avgir de fornødne forskrifter om merkernes indretning, bruk og tilbakelevering. Hvor merker er foreskrevet av amtmanden, straffes den med bøter, som driver fiske, uten at baat eller fartøi er forsynt med foreskrevet merke, eller som paa anden maate forser sig mot, hvad der i henseende til merker er fastsat.

§ 2. Efter at ha hørt vedkommende kyststræknings kommunestyre kan amtmanden fastsætte, at der for fiskedistriktet eller dele av dette vælges et efter baatenes og fartøiernes mængde avpasset antal tilsynsmænd, som har at føre det umiddelbare tilsyn paa havet og derunder ved tilhold og advarsel at søke hindret overtrædelser av denne lov og de forskrifter, som amtmanden eller utvalget har git i medhold av den (jfr. § 7), samt, naar leilighet gives, at virke for mindelig bilægelse av tvistigheter mellem fiskerne og iøvrig at bistaa i at fremme god skik og orden.

§ 3. Tilsynsmændene, som ingen godtgjørelse oppebærer, vælges i tilfælde aarlig før eller under fisket. Valget ledes av vedkommende lensmand eller anden særlig beskikket opsynsbetjent og foretages av og iblandt de i distriktet tilstedeværende høvedsmænd og fartøiførere.

De nærmere forskrifter om tiden, stedet og fremgangsmaaten ved valget saavel som den til dettes hensigtsmæssige gjennomførelse fornødne inndeling av fiskedistriktet fastsættes av amtmanden.

Den, som har forrettet som tilsynsmand i 2 aar efter hinanden, kan undslaa sig for ombudet i likesaa lang tid.

§ 4. Efter andragende fra vedkommende kommunestyre

eller kommunestyre kan amtmanden fastsætte, at der for ett 28 juni. eller flere opsynsdistrikter blandt fiskerne skal vælges et antal Nr. 2. mænd, som skal danne et udvalg. De nærmere forskrifter om tiden, stedet og fremgangsmaaten ved valget fastsættes af amtmanden, som ogsaa bestemmer, hvor mange medlemmer de enkelte udvalg skal ha, fordelingen af valgmedlemmer paa de forskellige slags brug, og hvad der iøvrig kræves til valgrets standbringelse og virksomhed.

De valgte medlemmer af valget er ombudsmænd. De beklæder stillingen, saalænge opsynet er i virksomhed, og saalænge de opholder sig i vedkommende distrikt og der driver fiske, og under næste aars fiske fra opsynet er traadt i virksomhed, og indtil nyt valg er afholdt. De pligter at underrette formanden, hvis de fraflytter distriktet under fisket. Naar nogen har været medlem af et valg i to valgperioder efter hinanden, kan han undslaa sig for at motta gjenvalg i likesaa lang tid.

De valgte medlemmer tilkommer ingen godtgørelse for sit arbejde, medmindre de i ombuds medfør maa begi sig længer end 5 km. udenfor det merkedistrikt, hvor de driver fiske. I saa tilfælde tilkommer de godtgørelse for hatte befodringsudgifter og kr. 8,00 daglig, saalænge fraværet varer.

§ 5. Valget bestaar af de valgte mænd og en af amtmanden beskikket formand.

Hvor det findes ønskelig, kan der beskikkes fælles formand for flere valg.

Formanden sammenkalder møte, naar det findes paakrævet, leder forhandlingene, deltar i stemmegivningen og fører protokollen.

Gyldig beslutning kan ikke fattes, medmindre formanden og mindst $\frac{3}{4}$ af de valgte medlemmer er tilstede. I tilfælde af stemmelighed gjør formandens stemme utslaget.

Hvor flere opsynsdistrikter støter saaledes sammen, at distrikternes fiskere til stadighed fisker paa samme havstrækning, skal disse distrikters valg for denne havstræknings vedkommende danne et fællesvalg. Fællesvalgene anordnes af amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, efterat vedkommende opsynsdistrikters valg er hørt.

Har disse valg forskellige formænd, bestemmer amtmanden, hvem der skal være formand i fællesvalget.

Naar to valg i henhold til § 6 træder sammen, avgjøres det, forsaavidt der ikke for disse valg haves fælles formand, ved lodtrækning, hvilken valgformand skal lede forhandlingene og ha avgjørende stemme i tilfælde af stemmelighed.

§ 6. Valget kan fatte beslutning om, at der henlægges en bestemt havstrækning til opsynsdistriktet. Grænserne for

28 juni. denne havstrækning fastsættes efter kompasstrek og med paa Nr. 2. land eller paa anden betryggende maate av de til hinanden støtende distrikters udvalg i fællesskap, forsaavidt udvalg ogsaa er valgt i nabadistriktet.

Adgang til at fiske inden den havstrækning, som saaledes er tillagt et distrikt, er ikke betinget av, at der roes fra opsynsdistriktet, men enhver er forpligtet til at overholde de forskrifter, som er git for bedriften paa denne havstrækning.

§ 7. For utøvelsen av fisket paa den havstrækning, som er tillagt et distrikt, tilkommer det distriktets udvalg at bestemme:

- a. Hvorvidt og hvorledes deling av havet mellem brukere av garn og liner skal iverksættes. Fastsættes det, at der skal tildeles det ene slags redskap en bestemt havstrækning, hvor det andet slags redskap ikke tilstedes adgang, skal brukerne av dette redskap ha ret til paa lignende maate og med samme virkning at faa sig tildelt en tilsvarende havstrækning, hvis det forlanges av halvparten av de baat- og fartøisførere, som driver fiske med det slags redskap inden opsynsdistriktet.
- b. Hvorvidt trækning av staaende redskaper om natten skal være forbudt og mellem hvilke klokkeslet.
- c. Tiden for redskapers optagning eller utsætning om aftenen og det klokkeslet, til hvilket det paa de forskjellige tider skal være tillatt at begi sig paa sjøen for at opta eller utsætte redskaper. Opsynet sørger for, at de fastsatte klokkeslet, hvor forholdene tillater det, daglig blir signalisert.
- d. Regler for ensartet sætnings- og trækningsmaate.
- e. Regler for redskapers belastning.
- f. Regler for redskapers merkning.

Opsynet bringer de av utvalgene fastsatte vedtægter til almindelig kundskap i ethvert av de under utvalget hørende merkedistrikter og de tilstøtende opsynsdistrikter. De træder i kraft til den i vedtægtene selv fastsatte tid, dog tidligst to døgn, efterat de ved opslag er kundgjort.

Vedtægtene forblir — forsaavidt de ikke selv anderledes fastsætter — gjældende, indtil de forandres av utvalget, og forandringene — efter kundgjørelse som i forrige led fastsat — er traadt i kraft.

Overtrædelse av de med hjemmel i denne paragraf fastsatte vedtægter straffes med bøter.

§ 8. Hvor udvalg ikke er anordnet, kan amtmanden paa steder, hvor det findes nødvendig, for længere tid eller for et enkelt fiske paaby, at ingen før i daglysningen maa reise ut paa fiskehavet eller forbli der, efterat det er blit mørkt.

Hvor forholdene tillater det, skal opsynet i saa fald ved sig- 28 juni.
nal angi tiden for utroningen om morgenen. Nr. 2.

Overtrædelse av de av amtmanden i henhold til denne paragraf givne forskrifter straffes med bøter.

§ 9. Inden midnat før søn- og helligdage skal alle fiskeredskaper være optat av sjøen. Dog kan Kongen paa andragende, vedtat av $\frac{3}{4}$ av de valgte medlemmer av vedkommende utvalg eller — hvor utvalg ikke er anordnet — av herredsstyret med mindst $\frac{2}{3}$ flertal, tillate avvikelse herfra for et amtsdistrikt eller dele derav.

Paa søn- og helligdage maa fra midnat til midnat intet fiskeredskap bringes i sjøen eller trækkes; dog er utsætning av alle slags fiskeredskaper tillatt paa langfredag og 2den paaske- dag fra kl. 5 eftermiddag. Paa andragende, vedtat av $\frac{3}{4}$ av de valgte medlemmer av vedkommende utvalg eller — hvor utvalg ikke er anordnet — av herredsstyret med $\frac{2}{3}$ flertal, kan Kongen tillate redskapers optagelse paa søn- og helligdage, naar veiret har været til hinder for deres optagelse til fastsat tid, dog kun i distrikt, hvor hovedregelen i første led er gjældende. I distrikt, hvor dette ikke er tilfældet, kan dog Kongen paa samme betingelse tillate redskapers optagning paa visse av paaskens helligdage.

Overtrædelse av disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 10. Den, som beskadiger andenmands redskap ved at utkaste anker, dræg eller krake eller lægger sin baat fast i andenmands ile eller bruker dræg til utsætning av fiskeredskaper, straffes med bøter, forsaavidt ikke anden og høiere straf efter den almindelige straffelovgivning blir at ilægge.

§ 11. Utsætter nogen utilbørlig sine redskaper saaledes, at andenmands allerede utsatte og synbare iler eller floit nedtrykkes derav, straffes han med bøter, forsaavidt ikke anden og høiere straf efter den almindelige straffelovgivning blir at ilægge.

Har nogen nedsat andenmands redskaper, pligter han, efterat han er varslet derom, at trække sine redskaper uopholdelig den første sjøveirsdag.

Overtrædelse herav straffes med bøter.

§ 12. Findes flere baaters eller fartoiers fiskeredskaper saaledes sammenviklet, at det ene mandskap ikke kan trække sine redskaper uten at tilføie andres redskaper skade, da skal trækningen ske i fællesskap av de vedkommende mandskaper, som maatte være tilstede, og ethvert av dem skal ha ret til, for at vareta sit tarv, at sætte en mand ombord til hvert av de øvrige. Er ikke alle eiere tilstede, skal om mulig alle sammenviklede redskaper bringes iland av de mandskaper, som har deltat i trækningen, og overleveres til eierne sammen med

28 juni. den enhver tilkommende andel av fangsten. Kan ikke alle redskaper bringes iland, forsynes den gjenstaaende del av redskaperne med forsvarlige iler, om saadanne haves for haanden, og trækkes den næste sjøveirsdag, efterat saavidt mulig alle kjendte interesserte er varslet. Med hensyn til de redskaper med tilhørende fangst, hvortil ingen eiermand melder sig, forholdes saaledes, som i efterfølgende paragraf om bjergede redskaper er fastsat.

I tilfælde av tvist, deles fangsten, om nogen av parterne forlanger det, av den nærmeste opsynsbetjent, hvem saadan myndighet efter den for opsynet gjældende forskrift er tillagt, i forening med to av ham blandt fiskerne tilkaldte mænd. Disse tages som regel blandt distriktets tilsynsmænd og tilkommer hver en godtgjørelse av kr. 1,00, der utredes av parterne i det forhold, som under forretningen fastsættes. Opsynsbetjentene tilkommer ingen godtgjørelse.

Den, som for at kunne opta eller frigjøre sit eget redskap er nødt til at løse fra hinanden eller at kappe andenmands redskap, skal igjen tilbørlig sammenknope dette. Den, som under trækning av egne redskaper har andres redskaper sammenviklet med sine, pligter at tilkjendegi dette ved signal saaledes, som dette av opsynet fastsættes.

Overtrædelse av disse forskrifter straffes med bøter.

§ 13. Den, som bjerger fordrevet eller tapt fiskeredskap eller baatutstyr, skal, naar opsyn er anordnet, saasnart ske kan, melde bjergningen for dette. Opsynet har da, at søke avhænde den fisk, der maatte være paa redskaperne, og forøvrig at opbevare det bjergede paa hensigtsmæssig og forsvarlig maate, samt bringe til almindelig kundskap, at eieren kan avhente det mot betaling av bjergeløn og andre omkostninger. Hvis ingen eier kjendes, har opsynsbetjenten, inden opsynet hæves, at sælge det bjergede ved auktion. For auktionen beregnes intet gebyr. Utbyttet av det bjergede — saavel av fangst som av redskaper og baatutstyr — med fradrag av bjergeløn, hvor saadan er forlangt, samt andre omkostninger, tilfalder en for fiskerne nyttig indretning efter Stortingets avgjørelse.

Er opsyn ikke anordnet, skal bjergeren inden 48 timer bringe bjergningen til almindelig kundskap ved opslag paa nærmeste handelssted eller gaard eller paa anden brukelig maate. Hvis ingen eier melder sig inden 14 dage, avgives melding til lensmanden, enten i det distrikt, hvor bjergningen har fundet sted, eller i det distrikt, hvor bjergeren hører hjemme.

Undlater bjergeren den her paabudte melding eller kundgjørelse, straffes han som for ulovlig omgang med hittegods.

Med hensyn til bjergelønnens størrelse forholdes overensstemmende med det sedvansmæssige. Bjergelønne for de red-

skaper, som meldes og avleveres til opsynet, skal dette straks 28 juni. utbetale.

Nr. 2.

§ 14. Naar fiskefartøi, dampskib eller baat fisker med roret eller paa anden maate slæper fiskeredskaper med sig, saaledes at skade derved forvoldes, straffes fartøi- eller dampskibsføreren eller høvedsmanden paa baaten med bøter, hvis ikke anden og høiere straf efter den almindelige straffelovgivning blir at ilægge.

§ 15. Ved itide kundgjort forskrift kan amtmanden forby dampskibe og fiskefartøier saavel som baater i maanedene februar og mars at ligge til ankers paa visse dele av fiskehavet. Dette forbud kan gjøres gjældende enten for det hele døgn eller en viss del av dette. Overtrædelse av saadant forbud straffes med bøter.

§ 16. Ved fastsettelse av den erstatning, som nogen maatte paalægges for skade forvoldt ved overtrædelse av denne lovs forskrifter om orden paa sjøen, eller mot de med hjemmel i den utfærdigede vedtægter, blir der bare at ta hensyn til den skade, som er tilføiet redskaperne, og til den i eller paa disse bevislig staaende fisk, men ikke til fiskespilde.

§ 17. For erstatning, som nogen er paalagt eller har vedtat at utrede for skade forvoldt ved overtrædelse av denne lov eller av de med hjemmel i den utfærdigede vedtægter, hefter det fartøi eller den baat, hvortil den skyldige hører, med tilhørende redskaper og fangst.

Er nogen ilagt eller har vedtat bøter for saadan forseelse, kan det fartøi eller den baat, hvortil den skyldige hører, med tilhørende redskaper og fangst eller værdien derav ved dom helt eller delvis inddrages, uten hensyn til, om de tilhører nogen i forseelsen skyldig eller ikke.

§ 18. Bøter for overtrædelse av denne lov samt de med hjemmel i loven utfærdigede forskrifter og besluttede vedtægter forelægges av vedkommende lensmand eller anden beskikket opsynsbetjent, som straks har at avgi indberetning derom til paatalemyndigheten (jfr. § 19). Forelægget maa være lovlig forkyndt for sigtede inden tre maaneder, efterat forseelsen er begaaet; i motsat fald bortfalder paatale.

§ 19. Til ordens opretholdelse under fisket kan Kongen, forsaavidt midler dertil er bevilget, anordne det fornødne opsyn, som tillægges politimyndighet.

Kongen kan likeledes fastsette, at de i lov om vaarsildfiskeriet av 24 september 1851 § 23, jfr. §§ 24—31, indeholdte bestemmelser skal ha tilsvarende anvendelse under det i nærværende lov omhandlede fiske, og utfærdige de i den anledning fornødne nærmere forskrifter.

§ 20. Denne lov, som skal gjælde uten hensyn til, om

28 juni. fisket foregaar inden- eller utenfor norsk sjøomraade, træder i
 Nr. 2 kraft fra 1 januar 1914, fra hvilken tid ophæves lov av 26
 juni 1893 om torskefiskerierne i Stavanger, Søndre og Nordre
 Bergenhus amter.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
 bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 28 juni 1913.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:

Ihlen.

Hesselberg.

28 juni.
 Nr. 3.

Lov

om forandring i lov av 6 august 1897 om adgang for
 visse aktieselskaper og bankindretninger til at utstede obli-
 gationer lydende paa ihændehaveren.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 23 juni
 1913 saalydende:

§ 1 a i lov av 6 august 1897 om adgang for visse ak-
 tieselskaper og bankindretninger til at utstede obligationer ly-
 dende paa ihændehaveren skal herefter lyde saaledes:

Obligationerne, der kun maa utstedes som partialobliga-
 tioner av et større laan, utgjørende mindst kr. 50 000,00, maa
 ikke lyde paa mindre beløp end kr. 200,00, eller tilsvarende
 beløp i fremmed myntsort. De kan gjøres avdragsfri i indtil
 5 aar, men skal derefter indfries i løpet av et visst forut be-
 stemt tidsrum av høist 30 aar med like store aarlige avdrag,
 hvorom obligationerne selv maa indeholde fornøden opplysning.

§ 2 a og b i samme lov skal herefter lyde saaledes:

a. Obligationerne maa ikke lyde paa mindre beløp end kr.
 100,00 eller tilsvarende beløp i fremmed myntsort, og skal
 indfries i løpet av et visst forut bestemt tidsrum, høist
 50 aar, hvorom obligationerne selv maa indeholde fornøden
 opplysning.

b. Det samlede beløb av de obligationer, banken utsteder, 28 juni. maa ikke overstige det tidobbelte av bankens egen ind- Nr. 3. betalte kapital med tillæg av reservefonds. De til enhver tid løpende obligationer maa være dækket med mindst et tilsvarende beløb av banken tilhørende pantobligationer eller av andre end banken med hjemmel i denne lov utfærdigede ihændehaverobligationer eller av kommuneobligationer, utfærdiget med hjemmel av kongelig approbation, hvilke skal tjene som særlig sikkerhet for de av banken utstedte obligationer. Dog skal det være banken tillatt med vedkommende regjeringsdepartements samtykke, for et av samme bestemt beløb og mot en av samme godkjendt midlertidig sikkerhet, uten saadan dækning at utstede obligationer for tilveiebringelse av midler til utlaan, mot at obligationerne snarest mulig og senest inden et aar fra utstedelsen paasees dækket paa den ovennævnte maate med pantobligationer, ihændehaverobligationer eller kommuneobligationer. Disse skal i det nævnte øiemed kunne pantsættes uten overleverelse ved en datert paa-tegning paa dokumentet. Saafernt dette er utstedt til ihændehaveren, maa det imidlertid, før saadan pantsættelse kan finde sted, av vedkommende utsteder være notert paa navn. De til banken utfærdigede pantobligationer maa være sikret ved pant i faste eiendomme eller skibe med første prioritet eller med prioritet efter statskassen, Norges Bank eller en offentlig stiftelse eller efter stedse-varende avgifter, og saaledes, at de pantstillede faste eiendomme ikke beheftes utover $\frac{6}{10}$ og skibe ikke utover $\frac{5}{10}$ av den værdi, hvortil de ved offentlig takst ansættes.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 28 juni 1913.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:

Ihlen.

Hesselberg.

28 juni.

Kongelig kundgjørelse

angaaende avgift til statskassen av sirup, som anvendes til tilvirkning av drops.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Da Stortinget den 27 juni d. a. har fattet følgende beslutning:

For tidsrummet fra 1 juli 1913 til 30 juni 1914 erlægges til statskassen en avgift av 16 øre pr. kg. av sirup, som anvendes til tilvirkning av drops.

Saa vil Vi herved befale denne Stortingets beslutning bragt i utøvelse.

Git paa Kristiania slot den 28 juni 1913.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:

Ihlen.

Hesselberg.

28 juni.

Kongelig resolution

av 28 juni.

I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sygdomme av 8 mai 1910 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Kornstads herred i Romsdals amt under 29 april 1913 fattede beslutning om almindelige forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet inden herredet samt om ordningen av meddelelsespligten, naar en tuberkuløs syk forandrer bopæl.

II. De ved kongelige resolutioner av 5 januar 1867 og 3 mars 1882 approberte sundhetsforskrifter for Kvernes herred ophæves, forsaavidt Kornstads herred angaar, fra den tid, ovenomhandlede forskrifter træder i kraft.

De approberte sundhetsforskrifter m. v. er saalydende:

1. Naar nogen agter at opføre eller flytte husebygning, har han derom at gjøre anmeldelse for nærmeste medlem av helseraadet og forøvrig iagtta følgende:

- a. Avstanden mellem vaaningshus og uthus skal være mindst 28 juni-10 meter.
- b. Grunden, hvorpaa vaaningshus opføres, skal være tør og tilstrækkelig avgrøftet for grund- og overvand.
- c. Vaaningshus skal overalt hvile paa en forsvarlig og, hvor der ikke er kjelder, med mindst to trækhul forsynt grundmur, der kan bestaa av graasten eller beton og ingensteds være lavere end 30 cm. over grunden.
- d. Ethvert beboelsesrum skal være mindst 2,25 meter høit fra gulv til loft og ha mindst 1 vindu, der kan aapnes. Gulvet i nederste stokverk skal, hvis der ikke er kjelder, være dobbelt og forsynt med fyld og ellers bestaa av mindst 1½ tomme tykke bord.
2. Forsaavidt der i beboelsesrum benyttes kokeovn, maa denne være forsynt med damphætte eller anden indretning til bortledning av dampen.
3. Naar der ikke er anledning til at opbevare melk og andre matvarer i særskilt rum, maa de i beboelsesrum kun opbevares i lukket skap eller hylde med forhæng.
4. Afvold, skyllevand eller anden, urenlighet fra husene skal ikke tillates kastet utenfor husdøren, men anbringes i gjødsel- eller vandhusbingen eller lægges i særskilt bing eller dyng. Disse maa ikke ligge nærmere eget eller anden mands hus, offentlig eller privat vei end 6 — seks — meter. De skal ha sin beliggenhet enten ved uthusene eller bak vaaningshuset. De skal tømmes hver vaar og forøvrig saa ofte, at stank undgaaes. Unødig stank maa undgaaes ved stadig paafylldning av torvstrø, jord, aske, sagflis eller lignende.
5. Fra uthus, vandhus, avfaldsdynger maa ikke ske sig til hustomt, vei, brønd eller andre steder, hvorfra drikkevand tages til mennesker eller dyr.
6. For hvert vaaningshus skal der indrettes et vandhus. Vandhusets gulv og sæter skal vaskes en gang om uken. Vandhusbingen skal mindst hver ottende dag paafyldes torvstrø, jord eller anden fyld. Vandhusbingen skal være indklædt. Vandhus skal som andre uthus lægges mindst 10 meter fra vaaningshus. For dets beliggenhet forøvrig og for dets behandling gjælder de samme forskrifter som for avfaldsdynger i § 4 bestemt.
7. Hester, kjø, sauer, gjeter og fjærkræ maa ikke ha stadig tilhold under vaaningshus eller rum, der har tak eller væg fælles med vaaningshus.
8. Brønd eller opkomme, hvorfra drikkevand tages, maa ikke forurenses med vask eller anden urenlighet. Det samme gjælder bæk eller mindre elv ovenfor det sted, hvorfra drikkevand tages. Enhver renvandsbrønd skal være stensat, over-

28 juni. bygget, beskyttet mot overvand ved pakning med ler eller ved grøfter samt tømmes og renses mindst hvert 3dje aar.

9. Finder helseraadet, at noget bebodd hus, arbeids- eller forsamlingsrum er skadelig for helsen ved fugtighet, urenlighet, overfyldning med mennesker, mangel paa lys eller luft, kan helseraadet forby husets eller rummets avbenyttelse, indtil de forefundne mangler er avhjulpet.

10. Utsalgssteder og opbevaringssteder for kjøt, fisk, melk, brød og andre næringsmidler, skal stedse holdes rene, godt luftet, fri for støv og stank og maa ikke benyttes til soverum eller kjøkken. Heller ikke maa der sammesteds opbevares andre varer, som kan meddele næringsmidlene lugt eller smak. Handlende maa ikke indpakke matvarer i aviser eller urent papir.

11. Anlæg og reparation av bakeri og slagteri skal anmeldes for helseraadet paa forhaand. De skal forsynes med cementert gulv, ha panelte og oljemalte vægger og tak. De skal være lyse, stadig holdes rene, godt luftet og fri for støv og stank. Gulvet skal spyles og vaskes hver dag efter avbenyttelsen. Avfald fjernes straks og paakastes jord eller anden fyld.

12. Helseraadet kan forby salg, overdragelse eller avbenyttelse av bedærvede nærings- eller nydelsesmidler eller bruksgjenstande som klær, tapeter m. v., som kan være farlige for sundheten derved, at de inneholder giftige bestanddele. Næringsmidler og nydelsesmidler maa ikke for konservering eller av andre grunde tilsættes stoffe, som ansees skadelige for sundheten eller kan skjule, at vedkommende vare er bedærvet. Helseraadet er i dette øiemed berettiget til at fordre utlevert fornødne prøver til undersøkelse. — Saadanne varer maa ikke forhandles inden herredet.

13. Næringsbruk og bedrifter, der medfører for helsen skadelige utdunstninger eller forurensninger, skal være undergit helseraadets tilsyn, og vedkommende eier eller bruker skal være forpligtet til at rette sig efter bestemmelser, som av helseraadet maatte gives til forebyggelse eller fjernelse av helsefarlige ulemper.

14. Naar en tæringssyk forandrer bopæl, skal skriftlig anmeldelse om flytningen sendes helseraadets ordfører fra den, fra hvem den syke flytter.

15. Avvikelser fra samtlige foranomhandlede vedtægter kan under særlige omstændigheter ske med helseraadets tilladelse.

16. Det paaligger helseraadets medlemmer at paase disse vedtægters overholdelse og i tilfælde av overtrædelse at gjøre anmeldelse derom til helseraadets ordfører, der i fornødent fald skal foranledige overtrædelsen paataalt efter loven. Opfyldes ikke

nærværende vedtægter, kan helseraadet derhos foranstalte mang- 28 juni.
lene avhjulpet for vedkommende overtræders regning.

Kongelig resolution

28 juni.

av 28 juni.

I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommis-
sioner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa
den av herredsstyret for Vangs herred i Kristians
amt under 20 februar 1913 fattede beslutning om
nye almindelige forskrifter med hensyn til
sundhetsvæsenet inden herredet, dog med nogen
forandringer.

II. De for Vangs herred ved kongelig resolution av 31 juli
1882 approberte sundhetsforskrifter ophæves fra den
dag, nærværende sundhetsforskrifter træder i kraft.

De approberte nye sundhetsfordkrifter er saalydende:

§ 1. Naar ein byggjer hus, lyt ein veite vel, so baade
grunn- og overvatn kjem burt. Ein maa taka burt moldi paa
byggjesta'n og setja bygna'n paa tett undermur. Muren maa
vera minst 30 cm. over jordi og ha luftlukor i overkanten.

§ 2. Romi i huset, seteromi, maa ikkje vera min-
dre enn 2,25 m. fraa golvet til himlingen. Golvi maa stødt
vera heile, so ein lett kann halda deim reine, — vil ein sope,
skal ein alltid fyrst skvette med vatn eller ha snø paa. I
kvart rom skal det vera minst eit hekteglas. Dèr det er
dubble glas, lyt eit av deim med vera til aa opne. Let det
seg gjera, bør det vera serlege soverom, som um dagen vert
dugeleg utlufta. Matvaror, mjølk o. sl. skal ein aldri ha stan-
dande i rom, det er sjuke folk i, og har ein ikkje matbu, lyt
ein ha gode skaap. Dèr det er kokeomn, skal det vera hatt
over han for gøvet, sosant kokeomnen ikkje stend ved peisen,
og det er ope upp, naar ein kokar.

§ 3. Alle uthus, priveten medrekna, skal staa minst
8 m. fraa nærmaste setehus og slik til, at det ikkje skjer noko
tilsig fraa uthus til bygnad, vatsbol, tun eller aalmannvegen.
Det same gjeld dyngjor og kók (kompost).

Kvar heim skal ha sin privet. Ved kvar kyrkje og
skule, tingstad og forsamlingshus bør det forutan privet vera
eit pissoar, baae alltid reine og i orden.

§ 4. Finn helseraadet, at eit hus eller ein part av eit
hus ikkje er til aa bu i, fordi helsa kann lide av det, — det
kann vera for trongt, myrkt, kaldt eller vaatt, — so skal det
krevja huset eller romi forsvarleg istandsett innan ei rimeleg

28 juni. tid. Blir ikkje umvølingi gjort, kan helseraadet setja arbeidet burt for eigaren si rekning.

§ 5. Alle maa halda sine vatsbol godt reine, og ingen maa gjera vattnet ureint i brunn eller oppkome, bekk eller elv, dèr folk tek matvatn, vaskevatn eller buvatn. Ingen maa slaa ut skólvatn eller anna eller hive noko slag avfall, søpl eller sot utanfyre husveggen, men ha det paa kóken eller i bingen.

§ 6. Fyrr alt er reingjort, maa ingen selja eller føre burt noko fraa smitta hus eller taka i bruk gangklæde, sengklæde eller ambo etter nokon, som har lide av smitten sjukdom.

§ 7. Handelsbu'er skal vera ljose, luftige og romslege, so varorne kann bli stelt med paa forsvarleg maate. Matvaror skal ikkje liggje frame i opne hyllor eller paa diskarne, men i attletne skaap eller skuffor. Naar dei kjem til handelsmannen, skal dei straks bli sett inn i opplagsrom, som lyt vera skikka til det bruk. I buerne skal det vera sputtebakkar. Diskar og golv maa ein vaska over til dagen og skura deim med saape ein gong i veka. Um vinteren kan ein kosta med snø i sta'n for dagleg vask. Minst ein gong um aaret skal det vera storreingjering baade i bu'erne og opplagsromi.

Helseraadet kann forby aa selja utskjemde eller helsefaarlege varor.

Vil nokon byggja bakeri, meieri eller slagtehus eller innrei'e slikt i gamalt hus, maa han melde det til helseraadet. Fyrr dette har godkjent planarne, kan ingi byggjeng eller innrei'ing taka til. I mylnor dèr det er innreit venterom, lyt desse vera reint og ordentleg haldne. Der skal vera hekteglas, sputtebakkar.

§ 8. Reinslagting maa gaa fyre seg slik, at fugl eller hund ikkje slepp innaat kjøtet og elles etter dei same reinsemdsreglarne, som gjeld for all onnor slagting. Alt reinskjøt, som ein vil sende, skal vera pakka i kassor eller strige.

§ 9. Den, som forser seg mot desse vedtekterne eller mot andre vedtak, som lovleg vert sette til trygd for folkehelsa, maa vente seg paatale etter lovi. Helseraadetsmedlemmerne har plikt paa seg til aa sjaa etter, at vedtekterne vert etterlevde og til aa melde brot mot deim for helseraadet, som avgjer, kva meir ein skal gjera.

28 juni.

Kongelig resolution

av 28 juni.

I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisioner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation

paa den av herredsstyret for Vestre Slidre herred i 28 juni. Kristians amt under 3 mars 1913 fattede beslutning om nye almindelige forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet inden herredet, dog med nogen forandringer.

II. De for Vestre Slidre herred ved kongelig resolution av 9 mars 1883 approberte sundhetsforskrifter ophæves fra den dag, nærværende sundhetsforskrifter træder i kraft. De approberte nye sundhetsforskrifter er saalydende:

§ 1. Naar ein byggjer hus, lyt ein veite vel, so baade grunn- og overvatn kjem burt. Ein maa taka burt moldi paa byggjesta'n og setja bygn'an paa tett undermur. Muren maa vera minst 30 cm. over jordi og ha luftlukor i overkanten.

§ 2. Romi i huset, seteromi, maa ikkje vera mindre enn 2,25 m. fraa golvet til himlingen. Golvi maa stødt vera heile, so ein lett kann halda deim reine, — vil ein sope, skal ein alltid fyrst skvette med vatn eller ha snø paa. I kvart rom skal det vera minst eit hekteglas. Dèr det er dubble glas, lyt eit av deim med vera til aa opne. Let det seg gjera, bør det vera serlege soverom, som um dagen vert dugelig utlufta. Matvaror, mjølk o. sl. skal ein aldri ha standande i rom, det er sjuke folk i, og har ein ikkje matbu, lyt ein ha gode skaap. Dèr det er kokeomn, skal det vera hatt over han for gøvet, sosant kokeomnen ikkje stend ved peisen, og det er ope upp, naar ein kokar.

§ 3. Alle uthus, priveten medrekna, skal staa minst 8 m. fraa nærmaste setehus og slik til, at det ikkje skjer noko tilsig fraa uthus til bygnad, vatsbol, tun eller aalmannvegen. Det same gjeld dyngjor og kók (kompost).

Kvar heim skal ha sin privet. Ved kvar kyrkje og skule, tingstad og forsamlingshus bør det forutan privet vera eit pissoar, baae alltid reine og i orden.

§ 4. Finn helseraadet, at eit hus eller ein part av eit hus ikkje er til aa bu i, fordi helsa kann lide av det, — det kan vera for trøngt, myrkt, kaldt eller vaatt, — so skal det krevja huset eller romi forsvarleg istandsett innan ei rimelig tid. Blir ikkje umvølingi gjort, kann helseraadet setja arbeidet burt for eigaren si rekning.

§ 5. Alle maa halda sine vatsbol godt reine, og ingen maa gjera vatnet ureint i brunn eller oppkome, bekk eller elv, dèr folk tek matvatn, vaskevatn eller buvatn. Ingen maa slaa ut skòlvatn eller anna eller hive noko slag avfall, søpl eller sot utanfor husveggen, men ha det paa kóken eller i bingen.

§ 6. Fyrr alt er reingjort, maa ingen selja eller føre burt noko fraa smitta hus eller taka i bruk gangklæde, sengklaede eller ambo etter nokon, som har lide av smitten sjukdom.

28 juni. § 7. Handelsbu'er skal vera ljose, luftige og romslege, so varorne kann bli stelt med paa forsvarlig maate. Matvaror skal ikkje liggje frame i opne hyllor eller paa diskarne, men i attletne skaap eller skuffor. Naar dei kjem til handelsmannen, skal dei straks bli sett inn i upplagsrom, som lyt vera skikka til det bruk. I buerne skal det vera sputtebakkar. Diskar og golv maa ein vaska over til dagen og skura deim med saape ein gong i veka. Um vinteren kann ein kosta med snø i sta'n for dagleg vask. Minst ein gang um aaret skal det vera storreingjering baade i bu'erne og upplagsromi.

Helseraadet kann forby aa selja utskjemde eller helsefaarlege varor.

Vil nokon byggja bakeri, meieri eller slagtehus eller innrei'e slikt i gamalt hus, maa han melde det til helseraadet. Fyrr dette har godkjent planarne, kann ingi byggjeng eller innrei'ing taka til. I mylnor, dér det er innreit venterom, lyt desse vera reint og ordentleg haldne. Der skal vera hekteglas, sputtebakkar.

§ 8. Den, som forser seg mot desse vedtekterne eller mot andre vedtak, som lovleg vert sette til trygd for folkehelsa, maa vente seg paatale etter lovi. Helseraadsmedlemmerne har plikt paa seg til aa sjaa etter, at vedtekterne vert etterlevde og til aa melde brot mot deim for helseraadet, som avgjer, kva meir ein skal gjera.

28 juni.

Kongelig resolution

av 28 juni.

Kongelig resolution av 3 mai 1913, hvorved det i henhold til § 1 i lov om hvalfangst av 6 juni 1896, jfr. lov av 7 januar 1904, er forbudt indtil videre at jage, anskytte eller dræpe samt tilgodegjøre hval paa norsk sjøterritorium ved Søndre og Nordre Bergenhus amter samt at ilandbringe hval i disse amter, gjøres ikke gjældende for Søndre Bergenhus amt før utgangen av oktober 1913, forsaa vidt angaar forbudet mot at tilgodegjøre eller ilandbringe hval.

28 juni.

Kongelig resolution

av 28 juni.

I medhold av lov om laks- og sjørøretfiskerierne m. v. av 8 april 1905 §§ 29 og 30 a, kfr. 39, bestemmes, at

paa den strækning ved utløpet av Ørstenelven i 28 juni. Romsdals amt, som ut mot fjorden begrænses av en ret linje trukket fra Sothellen paa den søndre side til Sæslaberg paa den nordre side og op i elven av Ose bro, skal det være forbudt i tiden fra fredag aften kl. 6 til tirsdag aften kl. 6 at benytte drivgarn, kastenot, kilenot, lakseværp eller lignende redskaper. Dette forbud omfatter ikke sildenøter av mindst 130 meters længde og almindelige sildegarn, ei heller kastenøter, som er saa sterkt stensat, at de ikke kavlflyter.

Nærværende resolution ophæver ikke kongelig resolution av 20 april 1876 og høieste resolution av 3 juni 1881 om fredning av samme strækning.

Nærværende resolution træder i kraft straks.

Kongelig resolution

28 juni.

av 28 juni.

I medhold av lov om laks- og sjø-ørretfiskerierne m. v. 8 april 1905 § 39 bestemmes for et tidsrum av 5 aar fra nærværende resolutions datum at regne, at den i samme lovs § 20 bestemte 3 døgns ukefredning forkortes til tiden fra lørdag aften kl. 6 til mandag aften kl. 6, forsaavidt angaar laksefisket i Namsen paa strækningen fra Sellægshylla til Bjørumsmerket i de saakaldte laksegårder med de fra ældre tider brukelige laksegarn.

Nærværende resolution træder i kraft straks.

Kongelig resolution

28 juni.

av 28 juni.

I henhold til skattelov for byene av 18 august 1911 § 6 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av Holmestrand's bystyre i møter den 14 mars og 2 juni d. a. besluttede vedtægter om taksering til eiendomsskat av de faste eiendomme i kjøpstaden:

§ 1. Eiendomsskat utlignes paa de faste eiendomme i Holmestrand, hvad enten disse maatte bestaa av bygninger med tilliggende grund eller ubebyggede grundeiendomme som haver, løkker, industrielle anlæg, laste-, oplags- eller arbeidstomter, brygger, verfter og deslike. Undtagelser herfra danner kun de eiendomme, som efter lov eller bystyrets beslutninger er tilstaat skattefrihet. (Byskattelovens §§ 3, 7 og 8).

28 juni. § 2. Eiendomsskatten beregnes paa grundlag av offentlige skattetakster. Ved avholdelsen av disse takster ansættes eiendommens takstvärde til det belöp, som eiendommen efter sin beskaffenhet, anvendelighet og beliggenhet antages under ett at kunne avhændes for under sedvanlige omsætningsforhold ved frit salg. (Byskattelovens § 5,1).

Ved værdsættelse av fabrikker og andre industrielle anlæg medtages maskiner og andet, som hører anlægget til og er nødvendig for dets øiemed. Dog medtages ikke arbeidsmaskiner med tilbehør eller hvad hermed kan sættes i klasse, som ikke utgjør en integrerende del av anlægget. De en leieboer tilhørende maskiner blir ikke at medta i taksten. Forøvrig ansees som tilbehør til en bygning ikke alene alt, hvad der hører til bygningen paa en saadan maate, at det kun ved sønderbryten eller nedriven kan skilles derfra, f. eks. murede ildsteder, bakerovner, ildfaste rum og deslike, men ogsaa alt, hvad der ifølge bygningens bestemmelse maa betragtes som en integrerende bestanddel av samme. (Byskattelovens § 5,2).

§ 3. Ved takseringen tages der hensyn til servitutter o. l., som kan antages at ha indflydelse paa en eiendoms salgsvärde, men derimot ikke til grundleie, hvor saadan svares eller oppebæres av en eiendom.

§ 4. Bestaar eiendommen av saavel bebygget som ubebygget grund, skal den tomt, hvorpaa bygningen er opført, saavel som det til denne hørende gaardsrum betragtes som tilbehør til bygningen og takseres sammen med denne. Paa samme maate forholdes med grundstykker, som ikke hensigtsmæssig kan anvendes til særskilt bebyggelse, men som efter sin beliggenhet og utstrækning væsentlig kommer i betragtning som tilbehør til bygningen. Den øvrige ubebyggede del av eiendommen takseres særskilt.

Saavel ved bebygget som ved ubebygget grund skal takstmændene i protokollen anføre den antagelige grundvärde pr. m².

§ 5. Skattetakst kan fremmes uten varsel til eieren eller hans fuldmægtig, saafremt han enten er tilstede under forretningen eller samtykker i, at den fremmes uten hans nærvær.

Ellers kan taksten ikke fremmes, uten at eieren paa efterviselig maate er underrettet om avholdelsestiden mindst 3 dage før taksten.

Hvis en takstmand selv har nogen interesse i eiendommen eller er beslegtet med eieren eller nogen panthaver i op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen saa nær som søskendebarn eller likesaa nær besvogret, skal utvalget tilkalde en varamand i hans sted.

Bemærkning om, hvorledes disse bestemmelser er anvendt, indtages i protokollen.

§ 6. Almindelig omtaksering av samtlige skattepligtige 28 juni. eiendomme avholdes hvert 10de aar, men kan ogsaa foretages med kortere mellemrum, saafremt bystyret under særegne forhold dertil finder grund. (Byskattelovens § 4,1).

Efter værdsættelsens afslutning utlægges afskrift av takstprotokollerne til almindelig eftersyn i 1 — en — maaned, inden hvis forløp adgang til at begjære overtakst staa saavel formandskapet som vedkommende eier eller dennes fuldmægtig aapen.

Begjæring om overtakst indsendes til overtakstutvalgets formand, som har at besørge overtaksten iverksat.

§ 7. I tiden mellem de almindelige værdsættelser skal omværdsættelse ske, naar der er foregaat deling av eiendommen, naar de paa eiendommen staaende bygninger nedrives eller ødelægges av ildsvaade eller lignende, og naar der paa eiendommen er opført nye bygninger, som antages at ha en værdi av mindst kr. 2000 00. (Byskattelovens § 4,3).

Formandskapet saavel som den skattepligtige har adgang til at forlange særskilt omværdsættelse avholdt i tiden mellem de almindelige eiendomstakseringer i tilfælde, hvor værdien av en eiendom ved indtraadte forandringer antages at være væsentlig forøket eller formindsket i forhold til andre eiendomme som f. eks. ved indretningsforandringer, om- eller tilbygning, anlæg av nye gater og pladser, paaheftelser av servitutter. (Byskattelovens § 4,4).

Naar begjæring om saadan omværdsættelse fremsættes av den skattepligtige, har han at tilsvare omkostningene ved samme. Begjæringen maa i tilfælde være fremsat før 1 februar nærmest før skatteaaret. (Byskattelovens § 4,5).

Om omtakstens utfald meddeler formanden saavel formandskapet som eieren eller hans fuldmægtig underretning paa efterviselig maate.

Vedkommende eier eller formandskapet kan inden utløpet av 1 maaned efter takstens avhjemling gjennem overtakstutvalgets formand forlange overtakst.

§ 8. Ved avholdelsen av de i foregaaende § omhandlede enkeltvise omværdsættelser blir saavidt mulig at iagttå, at eiendommen værdsættes efter samme maalestok som ved sidste almindelige værdsættelse.

§ 9. Paa forlangende av takstmændene har eieren eller hans fuldmægtig at opgi oplysning om eiendommens benyttelse og leieindtægt og andre forhold vedkommende eiendommen, som mændene finder av betydning for taksten. (Byskattelovens § 47). Vægrer nogen av dem sig ved at gi de forlangte oplysninger, eller gir han urigtige eller vildledende oplysninger, straffes han, forsaavidt ingen strengere straffebestemmelse kommer til

28 juni. anvendelse paa forholdet — med bøter, jfr. straffel. §§ 339 og 406. Formanden bør, hvor han dertil finder grund, foreholde enhver, som gir utvalget oplysninger, straffeansvaret ved urigtige saadanne.

§ 10. Alle ved omværdsættelsen forbundne utgifter til takstmændene o. l. utredes av bykassen, naar undtages det under § 7 nævnte tilfælde, da eieren har at utrede dem. (By-skattelovens § 4,1).

§ 11. Til at foreta de forannævnte takster og overtakster vælger bystyret et takstutvalg bestaaende av 6 medlemmer med 3 varamænd. Blandt takst- og overtakstmændene vælger bystyret en formand, som fører protokollen og leder forhandlingene. Likeledes vælges en næstformand.

Takstmændene med varamænd vælges for 3 aar. Av dem utgaar en ved hvert aars utgang, første gang 31 decbr. 1913, de to første ganger ved lodtrækning. Den uttrædende kan undslaa sig for gjenvvalg i likesaa lang tid, som han har fungert.

Overtakstmændene med varamænd vælges paa 6 aar. Med hensyn til avgang gjælder samme regel som for takstmændene.

§ 12. Takstutvalget og overtakstutvalget kan, naar disse maatte finde det nødvendig, tilkalde sagkyndig bistand, naar værdsættelsen gjælder særegne anlæg.

§ 13. Deltar hverken formanden eller næstformanden i værdsættelsen, vælger mændene selv en formand. I tilfælde av stemmelikhet gjør formandens stemme utslaget.

Nærmere regler angaaende fremgangsmaaten ved værdsættelserne kan gives av magistrat og formandskap.

§ 14. Føreren av brandtaktsprotokollerne har at gi takstutvalgets formand underretning, naar en bygnings forsikringsværdi paa grund av foretagne forandringer forhøies eller formindskes. Paa samme maate har stadskonduktøren at underrette takstutvalgets formand om utfærdigede maalebrev. Disse meddelelser sendes hvert fjerdingaar.

Eieren har at gi takstutvalgets formand underretning, naar en ny bygning er opført eller større forandringer utført, medmindre det nye arbeide er anmeldt til forsikring i den Almindelige Brandforsikringsindretning umiddelbart efter fuldførelsen.

§ 15. Takstmændene tilkommer ved hver takstforretning:

Formanden	kr. 1,00
og de øvrige hver	» 0,75

Kongelig resolution

28 juni.

av 28 juni.

I henhold til skattelov for byene av 18 august 1911 § 6 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av Levanger bystyre i møter den 16 april og 9 juni d. a. besluttede vedtægter om taksering til eiendomsskat av de faste eiendomme i kjøpstaden:

§ 1. Til at foreta de i skatteloven for byene av 18 august 1911 omhandlede skattetakster vælger bystyret 3 takstmænd og 6 overtakstmænd samt 3 varamænd for takstmændene og 3 varamænd for overtakstmændene. Takstmændene og overtakstmændene vælger selv sin formand og viceformand. Formanden — eller i tilfælde dennes forfald viceformanden — forretter som protokolfører og er tillike opmand.

Til værdsættelse av eiendomme, som tilhører takstmændene selv eller deres beslegtede i ret op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen saa nær som søskendebarn eller likesaa nær besvogret, tilkaldes varamænd.

§ 2. Enhver, som utnævnes til takstmand og er under 60 aar, er pliktig til at motta ombudet. Anmeldt forfalds gyldighet avgjøres av bystyret.

Enhver, som er over 60 aar, kan forlange sig fritat for ombudet, og blir da dette ledig.

§ 3. Av de 3 takstmænd og 6 overtakstmænd utgaar henholdsvis 1 og 2 ved hvert aars utgang, første gang ved utgangen av 1913 og de to første ganger efter lodtrækning. De uttrædende kan undslaa sig for gjenvalg i 3 aar efter uttrædelsen.

Varamændene vælges kun for et aar.

I tilfælde av, at ombudet under funktionstiden blir ledig, vælger bystyret en ny mand, som fungerer, indtil den uttrædendes funktionstid er utløpet.

§ 4. Den almindelige taksering foretages hvert 10de aar, første gang saa betimelig, at den kan være avsluttet inden 1 mai 1914.

Under særegne forhold kan bystyret beslutte, at ny taksering skal finde sted tidligere.

Særskilte værdsættelser finder sted i de lovbefalte tilfælde.

§ 5. Naar en almindelig eiendomstaksering er tilendebragt, utlægges protokollen eller en bekræftet avskrift av denne til almindelig eftersyn i 4 uker, hvilket bekjendtgjøres paa vanlig maate.

Inden utgangen av denne tid kan vedkommende eier eller formandskapet gjennom magistraten forlange overtakst.

Overtakstmændene kan saavel forhøie som nedsætte eiendommens takst uten hensyn til, av hvem overtaksten er forlangt.

§ 6. Naar særskilt omværdsættelse i henhold til skatte-lovens § 4 begjæres av den skattepligtige, maa begjæringen

28 juni. være fremsat gjennom magistraten inden 1 februar nærmest før skatteaaret.

Naar undertaksten er holdt, underretter takstmændene saavel formandskapet som den skattepligtige om takstens avholdelse og dennes resultat, og har hver av parterne adgang til inden 4 uker efter mottat underretning om takstens utfald gjennom magistraten at begjære overtakst.

Omkostningene ved omværdsættelse, som forlanges av den skattepligtige, bæres av denne og det uten hensyn til takstens utfald — kfr. skattel.s § 4.

§ 7. Hvor grunden eies av private, blir denne og de paa samme staaende husebygninger at takseres særskilt.

§ 8. Saavel takst- som overtakstmændenes godtgjørelse for deres arbeide under de almindelige værdsættelser utredes av bykassen og fastsettes av bystyret. For de i § 6 omhandlede særskilte omværdsættelser tilkommer saavel ved takst som overtakst formanden ved hver forretning 60 øre og hver av takstmændene 40 øre.

§ 9. Paa forlangende av takstmændene skal enhver eier være forpligtet til at forevise skjøte eller andet adkomstdokument samt maalebrev, om saadant haves. Likeledes skal eier være pliktig til at meddele de opplysninger, som av takstmændene ansees nødvendige til værdsættelsen.

§ 10. Den forandring i eiendomsskatten, som blir en følge av en eiendoms forandrede takstverdi, indtræder for de almindelige værdsættelsers vedkommende fra 1 juli det aar, som følger efter samtlige taksters slutning, og for de værdsættelsers vedkommende, der avholdes i henhold til § 6, fra 1 juli det aar, der følger efter takstens avholdelse, om end overtakst senere kan begjæres eller avholdes. Det samme gjælder ogsaa de særskilte værdsættelser, som avholdes efter formandskapets begjæring.

§ 11. Fortegnelse over de skattetakserte eiendomme føres av magistraten efter følgende skemaer og blir ved hvert skatteaars utgang at utarbeide i overensstemmelse med de tidligere takster og med de i aarets løp indtraadte forandringer.

Skema efter vedtægtens § 11:

Matr.- nr.	Gate	Eierens navn	Brand- takst	Skattetakst		For- andringer i aarets løp
				Tomter	Byg- ninger	

Utgiver: O. Kr. Young.